

Scénář pro tři hlasy:

Učedníci

Ježíš

Ostatní

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Jana.

J: Ježíš vyšel se svými učedníky za potok Kedron, kde byla zahrada. Vstoupil do ní, on i jeho učedníci.

U: To místo znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš často scházel se svými učedníky.

Jidáš si tedy vzal vojenskou četvu a od velekněží a farizeů služebníky a šel tam s pochodněmi, s lucernami a se zbraněmi.

J: Ježíš věděl všechno, co na něj má přijít.

Vystoupil tedy a zeptal se jich:

„Koho hledáte?“

O: Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“

J: Řekl jim: „Já jsem to.“

U: Stál s nimi také zrádce Jidáš.

O: Sotva jim tedy Ježíš řekl: „Já jsem to!“, couvli a padli na zem.

J: Znovu se jich zeptal: „Koho hledáte?“

O: Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“

J: Ježíš odpověděl: „Už jsem vám přece řekl, že jsem to já.

Hledáte-li mne, tyto zde nechte odejít.“ To proto, aby se splnilo jeho slovo: „Z těch, které jsi mi dal, nenechal jsem zahynout nikoho.“

U: Šimon Petr měl při sobě meč; vytasil ho tedy, udeřil veleknězova služebníka a uťal mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus.

J: Ježíš však Petrovi řekl: „Zastrč meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi podal Otec?“

O: Tu se četa s velitelem a židovští služebníci zmocnili Ježíše a svázali ho.

Napřed ho vedli k Annášovi. Annáš totiž byl tchán Kaifáše, který byl v tom roce veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který dal židům radu: „Je lépe, když jeden člověk umře za lid.“

U: Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem.

Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora;

Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř.

O: Vrátná se Petra zeptala: „Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“

U: On odpověděl: „Nepatřím.“

O: Stáli tam sluhové a strážci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se.

U: Také Petr u nich stál a ohříval se.

O: Velekněz se vyptával Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení.

J: Ježíš mu odpověděl: „Já jsem mluvil k světu veřejně.

Já jsem vždycky učival v synagoze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem nemluvil tajně. Proč se ptáš mne?

Zeptej se těch, kdo slyšeli, co jsem k nim mluvil. Ti dobře vědí, co jsem říkal.“

O: Sotva to vyslovil, jeden ze služebníků velerady, který stál přítom, dal Ježíšovi políček a řekl: „Tak odpovídáš veleknězi?“

J: Ježíš mu odpověděl:

„Jestliže jsem mluvil nesprávně, dokaž, co bylo nesprávné.

Jestliže však správně, proč mě biješ?“

O: Annáš ho pak poslal svázaného k veleknězi Kaifášovi.

U: Šimon Petr stál u ohně a ohříval se.

O: Řekli mu: „Nepatříš také ty k jeho učedníkům?“

U: On zapíral: „Nepatřím.“

O: Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr ut'al ucho, řekl: „Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?“

U: Petr to však znovu zapřel. Vtom právě kohout zakokrhla.

O: Od Kaifáše vedli Ježíše do vládní budovy. Bylo časně ráno.

Sami do vládní budovy nevstoupili, aby se neposkvřili, ale aby mohli jít velikonočního beránka. Pilát tedy vyšel k nim ven a zeptal se:

„Jakou žalobu vznášíte proti tomuto člověku?“ Odpověděli mu:

„Kdyby to nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“ Pilát jim řekl:

„Vezměte si ho vy sami a sud'te ho podle vašeho zákona!“

Židé mu odpověděli: „My nemáme právo nikoho popravit.“

J: Tak se totiž mělo splnit Ježíšovo slovo, kterým naznačoval, jakou smrtí zemře.

O: Pilát se vrátil do vládní budovy, dal Ježíše předvolat a zeptal se ho:
„Ty jsi židovský král?“

J: Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“

O: Pilát odpověděl: „Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“

J: Ježíš na to řekl: „Moje království není z tohoto světa.

Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“

O: Pilát se ho zeptal: „Ty jsi tedy přece král?“

J: Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

O: Pilát mu řekl: „Co je to pravda?“ Po těch slovech vyšel zase ven k židům. Řekl jim: „Já na něm neshledávám žádnou vinu. Je však u vás zvykem, abych vám k velikonočním svátkům propustil jednoho (vězně).

Chcete tedy, abych vám propustil židovského krále?“

Oni znovu začali křičet: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl zločinec. Potom Pilát vzal Ježíše a dal (ho) zbičovat.

Vojáci upletli z trní korunu, vsadili mu ji na hlavu, oblékli ho do rudého pláště, předstupovali před něj a provolávali: „Buď zdrav, židovský králi!“ a bili ho.

Pilát vyšel znovu ven a řekl židům:

„Hle, dám vám ho vyvést, abyste uznali, že na něm neshledávám žádnou vinu.“

J: Ježíš vyšel s trnovou korunou a v rudém plášti.

O: Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“ Když ho však uviděli velekněží a služebníci, začali křičet: „Ukřižuj, ukřižuj ho!“ Pilát na to řekl:

„Vezměte si ho vy sami a ukřižujte, neboť já na něm neshledávám žádnou vinu.“

Židé mu odpověděli: „My máme zákon a podle toho zákona musí zemřít, protože dělal ze sebe Syna Božího.“

Když Pilát uslyšel to slovo, ulekl se ještě více.

Vešel proto zase do vládní budovy a zeptal se Ježíše: „Odkud jsi?“

J: Ježíš mu však nedal žádnou odpověď.

O: Pilát mu řekl: „Se mnou nechceš mluvit?“

Nevíš, že mám moc tě propustit, a že mám moc dát tě ukřižovat?“

J: Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou vůbec žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shora. Proto má větší vinu ten, kdo mě tobě vydal.“

O: Pilát se proto snažil ho propustit. Ale židé křičeli:

„Když ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se dělá králem, staví se proti císaři!“

Jak Pilát uslyšel ta slova, nařídil vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném Kamenná dlažba, hebrejsky Gabbatha.

U: Byl den příprav na velikonoce, kolem poledne.

O: Pilát řekl židům: „Hle, váš král!“ Ale oni se pustili do křiku:

„Pryč s ním! Pryč s ním! Ukřižuj ho!“ Pilát jim namítl:

„Vašeho krále mám ukřižovat?“ Velekněží odpověděli:

„Nemáme krále, ale jen císaře!“

Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován.

Vzali tedy Ježíše.

J: On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota.

O: Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, každého po jedné straně, a Ježíše uprostřed. Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: „Ježíš Nazaretský, židovský král“.

Tento nápis četlo mnoho židů, protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.

Proto židovští velekněží říkali Pilátovi: „Nepiš: `Židovský král', ale: `On tvrdil: Jsem židovský král.'“

Pilát odpověděl: „Co jsem napsal, napsal jsem!“

Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho svrchní šaty a rozdělili je na čtyři části, každému vojákovi jednu; vzali i suknici. Suknice byla nesešívaná, v jednom kuse setkaná odshora až dolů. Řekli si tedy: „Netrhejme ji, ale losujme o ni, komu připadne.“

J: Tak se měl splnit výrok Písma: `Rozdělili si mé šaty a o můj oděv losovali.'

O: Právě tak to vojáci udělali.

U: U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská.

J: Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“

U: A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě.

J: Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě:
„Žízním.“ Tak se mělo splnit Písmo.

O: Stála tam nádoba plná octa.

Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu ji k ústům.

J: Když Ježíš přijal ocet, řekl: „Dokonáno je!“ Pak sklonil hlavu a skončil.

Chvilé tiché modlitby vkleče.

O: Protože byl den příprav, takže mrtvá těla nesměla zůstat na kříži přes sobotu – tu sobotu totiž byl velký svátek – požádali židé Piláta, aby byly ukřižovaným přeraženy nohy a aby byli sňati. Přišli tedy vojáci a přerazili kosti prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni.

Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu kosti nepřerazili, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda.

U: Ten, který to viděl, vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že mluví pravdu, abyste i vy věřili. To se stalo, aby se splnil výrok Písma: `Ani kost mu nebude zlomena.' A na jiném místě v Písmu se říká: `Budou hledět na toho, kterého probodli.'

Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před židy jen tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmut Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. Přišel tedy a sňal jeho tělo. Dostavil se tam i Nikodém, ten, který k němu přišel jednou v noci, a měl s sebou směs myrhy a aloe, asi sto liber. Vzali tedy Ježíšovo tělo a zavinuli ho s těmi vonnými věcmi do (pruhů) plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívat.

Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován.

Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko.

